

Протокол

№

гр. София, 02.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8526** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13,33 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Н. Г. К. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв М., преупълномощен от адв. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДВР/ – редовно призован, се представлява от юрк. П., с пълномощно по делото .

СГП редовно призован, се представлява от прокурор МАЛИНОВА.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсва процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. М. – На основание чл 214, ал. 1 правя увеличение на иска частично до 10 000,00 лв. като частичния иск е от 100 000,00 лв.

ЮРК. П. – Не възразявам.

ПРОКУРОРЪТ – Не възразявам.

СЪДЪТ по направеното искане

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА увеличаване на иска, като същият следва да се счита като частично предявен в размер на 10 000,00 лв. от общата сума от 100 000,00 лв., представляващ обезщетение за претърпени преки немуществени вреди за периода от 13 юни до 15 юли 2018 г. –следствие на незаконосъобразни действия на служители на СДВР извършени на 05.07.2018 г.

АДВ. М. – Водим допуснатия ни свидетел.

В залата беше въведен свидетелят.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване обясненията на свидетеля и СНЕМА неговата самоличност:

З. Т. А. на 55 години, български гражданин, неосъждан. Предупреден за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 НК, обеща да каже истината.

АДВ. М.: Познавате ли Н. К. и от колко време?

СВИДЕТЕЛЯТ: Познавам го от 89 г. тъй като сам участвах в окупацията на Техническия и С. университет. Визуално го познавах. Направи ми впечатление, че разговори, които провеждаха с Ф. Д. бъдещият министър председател, както и други хора и те стояха с наведени глави когато той говореше. Започнах да контактувам с него през 2016 г., поради друг тип казус който не касае това дело.

АДВ. М.: На 05.07.2018 г. къде бяхте и какво вършехте?

СВИДЕТЕЛЯТ: Бях един от първите, които разбраха за гладната стачка, тъй като на 12.06.2018 г. бях в тях и той ми каза. Не го питах и не знаех, но попитах само защо го прави. Той ми обясни за казуса, за който става въпрос за самото дело. Тръгнах си леко възмутен от това, че на 13 юни имам рожден ден и той започва на същата дата, може би и заради рождения ден на премиера Б.. Около 20 дни след това, толкова ми трябваше за да се запозная и с казуса във връзка с Министерството на транспорта, с тези купувания и продажба на книжки от тяхната администрация, да се запозная с това, че все още заместник министър на транспорта тогава, така наречения Г. Лиейката, който Главна прокуратура е възбудила и се опитва да докаже, че той е обвинен за подкуп от прокуратурата, при което вече аз бях уверен в каузата му и реших да го подкрепя. Това стана някъде началото на юли и на 05 юли бях там. С присъствието си исках да покажа съпричастност към делото на Босия. Стоях леко встрани от гледна точка на това, че имам тумор и се страхувах да не ме ударят. Полицаяте го блъскаха и при едно от ставанията му те го блъснаха така, че самата количка се преобърна. Полицаяте постоянно заставаха отпред и не го допускаха, а туристи постоянно минаваха отпред, даже с един от туристите се оказах познат и си говорихме през полицаяте, но това беше друг ден. Бяха агресивни полицаяте в този ден. Състоянието на Босия не беше добро, той беше омаломощен. Искан да кажа, че след като повторно го докараха този ден, тъй като беше взет с лиейката. Ние се разотидохме реално тогава. Много често по време на неговата гладна стачка, изключвам тези двадесет дни, аз го карах с количката до дома му. Не го вземах, а го карах, в смисъл след неговата стачка пред парламента. Тогава дойде униформен, който аз не е еднократно съм виждал. Той явно беше началник, с бяла фуражка и с грубоватото лице с остатъци от младежки пъпки вероятно. Той дойде, клекна до него. Ние бяхме на ъгъла срещу парламента, на улицата, която отива към А. Н. клекна до него, хвана го и искаше да го омилостиви или да се извини като започнат разговора, с това че току що се е обадила обща приятелка от Стара З., която питала за него и т. н. Това за мен беше като усещане за извинение за това, което се случи с него. Той нищо не каза, беше умерзен, както и аз, защото не е достойно полицията да се държи така. Тези, които го блъскаха аз повече не ги видях. След това видях едни съвсем млади хора и те се държаха по-добре, но пак не го пускаха.

АДВ. М.: Състоянието на Н. К. в този ден какво беше?

СВИДЕТЕЛЯТ: Като го качих в колата той имаше кръв по лявата ръка, може би като

рана, но беше над китката и беше изцапано. Попитах го, но мълчеше. Закарах го до тях и го качих, въпреки че състоянието му беше безпомощно, той се опитваше сам да се качи. Придържаше се по стената, но като отидох в апартамента, жена му беше със зачервени очи и впоследствие разбрах, че са имали комуникация с П. Д., така мисля. Дъщеря му се разплака и след като той си легна аз си тръгнах. Психическото му състояние беше лошо. Сигурен съм, че той е най-силният човек в България, но коментирам, че той се чувстваше умерзен, вследствие на отношението и блъскането. Съпругата му беше пребледняла, но тя всеки път беше така.

ЮРК. П.: Сам ли беше К. по време на описаните действия?

СВИДЕТЕЛЯТ: Бях настрана и доста хора също бяха настрана. До него имаше със сигурност един или двама цивилни.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля, като му върна представената от него лична карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме други искания.

СЪДЪТ по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА доказателствата по административната преписка.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и попълнено с необходимия доказателствен материал,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. М. – Поддържам жалбата, както и аргументите в нея. Моля да ни присъдите разностите, извършени в хода на производството, както и адвокатския хонорар. Моля срок за писмени бележки.

ЮРК. П. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана по съображения, които са изложени в писмения отговор. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. М. – Оспорвам юрисконсултското възнаграждение. Моля и за препис от протокола

ПРОКУРОРЪТ – Исковата претенция е недоказана и неоснователна и моля да я отхвърлите изцяло.

ИЩЕЦЪТ К. – И. предвид, че бях многократно арестуван и въпреки че многократно показвах на съда решения, в които се обясняваше, че това, което върша не представлява административно нарушение или престъпление и въпреки това отново ме арестуваха. Това не беше единичен случай. Малката ми дъщеря ми казваше: татко, в училище учителките ми казаха, че си престъпник.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА на страните 7-дневен срок за писмени бележки.

ДА се издаде препис от протокола след заплащане на ДТ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,52 ч.
СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: